

Historisk set er det jo sådan, at de sidste 10 år har der været en 2-procents-vækst i Danmark i sundhedsudgifterne, og i alle de omkringliggende lande har væksten været på 4 pct. Det vil sige, at hver gang vi har brugt 1 mio. kr., har man brugt 2 mio. kr. i Sverige og i England. Det er jo en udvikling, som med 1-månedes-behandlingsgarantien viser, at den her regering hellere vil prioritere udvikling af et privat sundhedsvæsen end et offentligt sundhedsvæsen.

Kl. 14:01

Formanden:

Så er det indenrigs- og sundhedsministeren.

Kl. 14:01

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nu er der jo et åbent samråd i Sundhedsudvalget senere i eftermiddag, hvor interesserede så kan følge med, for der skal vi diskutere det der med personaleflugten, som jeg må sige at jeg på baggrund af meget tørre tal har meget, meget svært ved at få øje på. Jeg tror såmænd heller ikke, at læger og sygeplejersker oplever regeringen som en trussel. Altså, hvis vi tager de der 1.200-1.300 flere læger, der er ansat i det offentlige sundhedsvæsen, og de 1.200-1.300 flere sygeplejersker, der er ansat i det offentlige sundhedsvæsen siden 2001, føler de formentlig ikke, at de er truet på deres brød af, at der er kommet den her regering – snarere tværtimod.

Jeg må bare konstatere, at Socialdemokratiet foreslår, at man skal spare 1 mia. kr. ved at lade være med at indføre en rettighed, som i sin nuværende form dækker langt flere mennesker, end den nye regel kommer til, og som i dag altså koster på den gode side af 0,5 mia kr., altså set fra ham, der betalers side. Og det kan ikke lade sig gøre at spare den milliard, medmindre man totalt vil fjerne den ret. Der skal vel være sammenhæng. Jeg forstår, at man skal være økonomisk ansvarlig, at det er en ny linje, og så skal der vel være en sammenhæng her. Og der må jeg bare konstatere, at Socialdemokratiet aldrig kan komme hjem med den milliard, medmindre man totalt afskaffer det frie sygehusvalg. Det vil regeringen ikke af de grunde, jeg har givet før.

Kl. 14:03

Formanden:

Vi kan nå den sidste spørger, inden timen er gået, og det er fru Charlotte Fischer.

Spm. nr. US 7

Charlotte Fischer (RV):

Vi bliver i samme spor, for også jeg vil gerne spørge ministeren om behandlingsgarantien, som jo trådte i kraft her i mandags. Jeg spørger, fordi jeg håber, at vi kan komme ind i et mere konstruktivt spor, for jeg er ikke ude i noget specielt ideologisk korstog mod privathospitaler. Vi har hos os i De Radikale det synspunkt, at vi skal have et sundhedsvæsen, der hviler på en kerne af offentlige sygehuse. Der må gerne være et privat supplement, men det er sådan set vores udgangspunkt, og det er også det, ministeren hævder er hans, når han bliver spurgt.

Det er heller ikke, fordi vi ønsker at være mørkemænd eller noget som helst andet, men vi synes, at den her behandlingsgaranti jo er blevet søsat på, hvad man godt kan kalde et skrøbeligt grundlag, for udgangspunktet er jo på den ene side, at den her behandlingsgaranti fra regeringens side blev søsat som et valglofte i en lidt op-hedet valgkamp, og at man på den anden side ikke har lavet nogen analyser for at prøve at se på, hvad konsekvenserne egentlig kunne være af en sådan behandlingsgaranti på 1 måned. Det skal jo ses i forhold til, at vi lige nu har en skrigende mangel på arbejdskraft. Vi mangler mere end 1.000 speciallæger, og vi mangler mere end 1.500 sygeplejersker.

Det skal så holdes op imod, at vi jo som folketingsmedlemmer, der ikke er klogere end som så, kan lytte til nogle af landets klogeste hoveder, som advarer skarpt imod den her behandlingsgaranti. Jeg kan jo bl.a. nævne professor Kjeld Møller Pedersen, som regeringen jo selv har benyttet sig af i mange sammenhænge. Han kalder det for luksustænkning og opfordrer til, at man faktisk går modsat og differentierer ventetiderne meget mere. Jes Søgaard, som er professor ved Dansk Sygehus Institut, har sagt, at han mener, det går ud over de svage patienter, og den tidligere direktør for Sundhedsstyrelsen, Jens Kristian Gøtrik, har så sagt, at det her sker på helt urimelige konkurrencevilkår mellem private og offentlige sygehuse.

Det, jeg så gerne vil spørge ministeren om, er: Når man nu på den ene side har søsat den her ny behandlingsgaranti i en situation med meget stor mangel på arbejdskraft, hvor man ikke har analyseret konsekvenserne, og der på den anden side samtidig er de her meget ildevarslenende, kritiske synspunkter, kunne det så ikke tale for, at